

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Habis Kinga ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Gyurkó Péter ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Heves Megyei Bíróság 2008. szeptember 15. napján meghozott, 5.P.20.270/2008/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztett lapot kiadó ...-ét, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes kereseti kérelmében sajtó-helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest az általa szerkesztett ... -i számában megjelent „...” című cikkben közzétett állítások miatt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen hivatkozott a felperes kereshetőségi jogának hiányára, a helyreigazítási kérelem érdemében pedig arra, hogy az írásban megjelentek a valóságot tartalmazzák.

Az elsőfokú bíróság ítéletével helyreigazítás közlésére kötelezte az alperest, mely szerint a való tények hamis színben való feltüntetésével keltették azt a látszatot, hogy a beteget a felperes, felperes nevenem a sérülései súlyának megfelelően látta el. A felperes valóban mondta azt a beteg szüleinek, hogy menjenek haza, és hétfőn jöjjenek vissza a sérülttel a szájsebészetre, de emellett felajánlotta a szülőknek gyermekük kórházban való befektetésének lehetőségét is azzal, hogy valamelyik szülő a beteggel együtt a kórházban maradhat. Ezt a lehetőséget a beteg szülei a sérült gyermek

kívánságát is figyelembe véve nem fogadták el. Mindemellett a felperes tájékoztatta a beteg hozzátartozóit arról, hogy otthonukban milyen ideiglenes ápolásban részesítsék a beteget, illetve hogy a fogai ellátása érdekében az általuk ismert fogorvoshoz fordulhatnak. Mivel a mentővel történő hazaszállításra már nem volt lehetőség, a felperes felajánlotta az ún. házi mentőszolgálattal való hazaszállítást a beteg részére, amit a beteg szülei nem vettek igénybe. E helyett kérték azt, hogy a felperes a beteg ...en történő ellátása érdekében adjon beutalót az Országos Mentőszolgálat általi szállítás biztosítása végett, azonban ezt a felperes arra hivatkozással tagadta meg, hogy a sérült nincs életveszélyes állapotban, ezért kizárt az Országos Mentőszolgálat igénybevételének lehetősége. A felperes később azt is felajánlotta a beteg szüleinek, hogy az ... Kórházba történő befekvés esetén már vasárnapra megkísérel szájsebészt biztosítani a sérült részére. A felperes és a beteg hozzátartozói között kialakult viszonyt valójában az mérgesítette el, a beteg teljesen kielégítő ellátását illetve az ellátással kapcsolatos megfelelő tájékoztatás megadását valójában az gátolta meg, hogy a sérült szülei akaratlanul megtévesztő információt szolgáltattak a beteg fogainak állapotáról, a felperes előtt a beteget megvizsgáló és elsődlegesen ellátó orvos pedig ezen információkra hagyatkozva nem tártta fel kellőképpen a beteg sérüléseit, a száj illetve fogsérülésekre nem fordított kellő figyelmet. A felperes által jó helyzetűnek ismert orrcsonttörésre is figyelemmel hamis látszatot keltettek, amikor a cikkben azt sugallták, hogy a felperes nem megfelelő állapotban, súlyos sérülésekkel engedte el a beteget. Kötelezte az alperes kiadóját, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 90.000. Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az APEH Észak-magyarországi Regionális Igazgatóságának külön felhívásában megjelölt módon és számlára fizessen meg az államnak 8.733 Ft, míg az alperes kiadóját, hogy 17.467 Ft előlegezett illetéket fizessen meg.

Az ítélet indokolásában a Ptk. 79. § (1) bekezdése, valamint a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 13. számú állásfoglalása alapján megállapította, hogy a felperest a beteg ellátásában közreműködő kórházi dolgozók egyértelműen felismerhették a cikkből, az ügyeleti beosztás és a cikk egyes részleteinek összevetése alapján a kórház bármely más dolgozója is azonosíthatta a felperessel a cikkben említett orvos személyét. A perbeli írás ...-én jelent meg, három olyan időpont megjelölést tartalmazott, amelyek kétségtelenné tették a kórházban dolgozók számára, hogy a cikkben írtak a ...-i ügyeletben történetekre vonatkoznak. ... és ... tanúvallomása alátámasztotta az ügyeleti beosztás alapján való beazonosíthatóságot, míg a nem csupán kórházi dolgozók általi felismerhetőséget ... és ... tanú vallomása erősítette meg. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a keresetindítási jog szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az újságcikken kívül más okok is közrejátszottak a felperes felismerhetőségében illetve, hogy a hozzátartozók által sérelmezett tevékenységet ténylegesen két orvos végezte. A lényeg az volt, hogy bizonyos utalások révén a felperes személye szűkebb és szélesebb körben is beazonosítható volt. A kereset érdemi elbírálása körében azt állapította meg, hogy a felperes által sérelmezett valótlanul tartott tényállítások valóságtartalma a bizonyítási eljárás során igazolást nyert, de a jogsérelem mégis megállapítható volt, mivel az is tisztázható volt, hogy az alperes több való tény hamis színben tüntetett fel. Ennek oka az volt, hogy az alperes újságírója megsértette a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény 11. § c) pontjában foglaltakat, amikor egyoldalúan, csak a sérült hozzátartozóitól származó információk

alapján írta meg a cikkét. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy bár a hozzátartozók nem emlékeztek arra, hogy a felperes felajánlotta volna a kórházba való befekvés lehetőségét, a szülők vallomásával szemben az érzelmileg nem befolyásolt és az eseményekre feltehetően pontosabban emlékező kórházi alkalmazottak vallomását vette figyelembe amiatt is, mert nem emlékeztek a kórházba való befektetés felajánlására a sérült szülei, mivel számukra akkor nem tűnhetett elfogadhatónak ez a megoldás, az ellen ugyanis a gyermekük folyamatosan tiltakozott. Ezt pedig a kórházi alkalmazottak és a sérült hozzátartozóinak vallomása is alátámasztotta. Az elsőfokú bíróság lehetségesnek tartotta, hogy a sérült kórházban hagyás elleni tiltakozását épp ennek a lehetőségnek a felajánlása váltotta ki. A tanúvallomások alapján megállapítható volt, hogy a felperes tájékoztatta a beteg hozzátartozóit arról, hogy a később megvalósuló szájsebészeti ellátásig milyen ellátásban részesíthetik otthon a beteget, a sérült személy fogainak állapotával összefüggésben tájékoztatta a felperes a beteg szüleit arról is, hogy a szájsebészhez fordulás mellett vagy helyett fogorvoshoz is fordulhatnak.

A cikkben nem került megemlítésre az a tény, hogy a felperes felajánlotta, hogy a sérültet a kórház házi mentőszolgálatának segítségével hazaszállíttatja.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az ítélet meghozataláig az Országos Mentőszolgálat a részére kiküldött megkeresésre nem adott választ, így nem volt leellenőrizhető a felperes azon előadása, hogy maga is érdeklődött volna a mentőszolgálatnál a beteg szállításának lehetőségei után. Az erre vonatkozó adatok hiányában is megállapítható volt azonban, hogy a sérelmezett alperesi újságcikkben szereplő sarkos megállapítást lényegesen árnyalja az a tény, hogy a felperes tájékoztatta a sérült hozzátartozóit arról, hogy az Országos Mentőszolgálattal való szállíttatást kizárja az, hogy a beteg nincs életveszélyes, azonnali, sürgős ellátást igénylő állapotban.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a cikkben nem említették azt, hogy a felperes felajánlotta a beteg szüleinek, hogy az ... Kórházba történő befekvés esetén már vasárnapra megkísérel szájsebészt biztosítani a sérült részére. A cikkben meg nem említett tények azt mutatják, hogy a felperes olyan magatartás tanúsított a sérült ellátása során, amely alapján vitatható, hogy részvétlenül, kevés segítséget nyújtva látta volna el a beteget. A tanúvallomások egymással illetve az iratokkal való összevetése alapján megállapította, hogy a felperes részben a hozzátartozók nem megfelelő, félreérthető tájékoztatása, részben pedig az elsődleges vizsgálatot végző, a sérültet először ellátásban részesítő kollegájának nem a legnagyobb körültekintéssel végzett munkája miatt került abba a helyzetbe, hogy nem ítéltette meg kellőképpen a sérült állapotát. A szülők vallomásából megállapítható volt, hogy a sérüléseket első alkalommal ellátó orvossal és a felperessel azt közölték, hogy a sérültnek hiányzik két foga és a balesetet megelőzően lazák voltak a fogai. Ennek köszönhetően ... nem fordított kellő figyelmet a szájon belüli sérülések feltérképezésére, ezért nem került rögzítésre az ambuláns lapon sem a két fog kitörése, és nem kerültek ellátásra az ajak belső részén található repesztett sebek. A hiányos információk és a nem megfelelő körültekintéssel végzett állapotrögzítés eredményezte, hogy a röntgenfelvétel is csak az orr és a homlok sérüléseire összpontosítva készült el. A felperes a röntgenfelvétel, az ambuláns lapon addig rögzített tények és a szülők által adott információk alapján nem volt abban a helyzetben, hogy teljesen kielégítő ellátásban részesíthesse a sérültet. A sérült nagynénjének és keresztanyjának fellépése folytán sem kerülhetett a megfelelő

információk birtokába, ugyanis ebben a körben elsősorban a kórházi alkalmazott tanúk vallomását fogadta el az orvossal való találkozás során érzelmileg túlfűtött tanúk vallomásával szemben. Megállapítható volt tehát, hogy a beteg teljes körű ellátása, illetve a sérülések teljes körű dokumentálása nem a felperesnek felróható okból maradt el. Hivatkozott az Országos Mentőszolgálatról szóló 322/2006. Korm. rendelet 6. § (2) bekezdésében foglaltakra, amelynek alapján megállapítható volt, hogy a felperest nem terheli mulasztás abban a tekintetben sem, hogy a mentő igénybevételehez szükséges beutalót megtagadta, hiszen a sérült esetében az életveszély, illetve a maradandó egészségkárosodás lehetősége nem állt fenn, amit részben alátámaszt az a tény is, hogy ...-ról ...-ára virradó éjjel a sérültön elvégzett két beavatkozást követően a beteget ...ról is otthonába bocsátották, nem tartották benn a kórházban. Mindezek alapján a per tárgyát képező cikk a felperessel összefüggésben hamis színben tüntette fel a következő tényeket: ... valóban elmulasztotta a sérült alsó ajka belső részén található sérülések ellátását, azonban ez nem róható a felperes terhére, ennek ellenére az újságcikkből az tűnik ki, mintha a felperes mulasztotta volna el a sebek ellátását. A cikk további része azt sejteti, hogy a felsorolt sérülések ellátása nem történt meg, holott a valóságban az orron, orrháton, homlokon, külső ajkon levő sérüléseket leragasztották, a két fog kitöréséről a felperes és kollegája nem bírt tudomással, az ... ambuláns lapon is rögzített alsó és felső fogak mobilitásáról pedig nem tudhatta a felperes, hogy az a baleset következménye. A sérült állapotában bekövetkezett esetleges negatív változásokra a utazás során és a felperesnek a sérült ... Kórházba való befektetésével kapcsolatos felajánlására figyelemmel való tény hamis színben való feltüntetésének minősül az, amikor az újságcikk arra utal, hogy nem megfelelő állapotban és súlyos sérülésekkel engedte el a felperes a beteget. A felperesnek a két fog kitöréséről nem volt tudomása, ugyanígy nem tudott a meglazult fogak és baleset közötti összefüggésről sem. Azonban a sérült állapotának teljes körű feltárása esetén sem lett volna lehetőség a ...re szállításra, hamis látszatot keltett az alperesi cikk, amikor arra utalt a szövegben, hogy a felperes alaptalanul tagadta meg a mentő szállításához szükséges beutalót. A cikk azon részeivel is részben hamis látszatot keltett, amelyek arra utaltak, hogy súlyos, életveszélyes állapotban engedték haza a sérültet az ... Kórházból, mivel a szájsebészeti ellátás biztosítására a felperes vasárnap már megpróbált volna kísérletet tenni, ráadásul nem tudhatott arról, hogy sürgős szájsebészeti beavatkozásra lenne szüksége. Ennek megfelelően helyreigazításra kötelezte az alperest, ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította. A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak a megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a bizonyítási tehernek eleget tett, amikor tanúkkal és okiratokkal bizonyította, hogy a sérülttel nem egy, hanem két ügyeletes orvos foglalkozott, a sérültnek két metszőfoga teljes egészében, még további egy foga félig ki illetve eltört, további fogai meglazultak. Ezt a tényt nem rögzítették, mert a sérültet elsődlegesen ellátó alorvos nem adott utasítást megfelelő röntgenkép elkészítésére, és erről a tényről a kollegáját, a felperest nem tájékoztatta, a felperes pedig nem végzett fizikai vizsgálatot a sérültön. A beteg jó helyzetének ítélt orrcsonttörését a ...ban ellátták, ahol sor került az orrcsont helyretevésére is. Az orvos a mentő igénybevételeire vonatkozó beutalót valóban megtagadta, nem volt tudatában ugyanis annak, hogy valójában

milyen sérülései vannak a betegnek. A felperes a 2008. szeptember 15-i tárgyaláson elismerte, hogy a fogak visszaültetésének sikere nagymértékben attól függ, hogy a sérüléstől számított 12 órán belül sor kerül-e a beavatkozásra.

Kifejtette, hogy a sajtóra vonatkozó jogszabályok szerint közérdekűnek tartották arra a jelenségre felhívni a figyelmet, hogy az egyes egészségügyi intézmények között milyen különbségek tapasztalhatók a betegellátás tekintetében, ezért nem tüntették fel az eljáró orvos, illetve orvosok nevét sem. Nem kívántak orvosszakmai kérdésben állást foglalni, de elfogadhatatlannak tartották, hogy a ... Rendelőintézet SBO Traumaügyeletén a baleseti sérült vonatkozásában nem állapították meg, hogy a sérültnek nem csak az orra, hanem három foga is ki, illetve eltört. Ez nem magyarázható a hozzátartozók akaratlan félretájékoztatásával, és azzal sem, hogy a beteget ténylegesen ellátó orvos, illetve felperes között nem működött megfelelően az információszolgáltatás. Másodlagosnak tartotta azt a kérdést, hogy a felperes szakmailag indokoltan tagadta-e meg a mentőre vonatkozó beutaló kiadását, mivel valójában az a kérdés, hogy milyen döntést hozott volna akkor, ha a sérülések súlyosságát teljes körűen ismeri, az egyébként mozgásképtelen és szellemi fogyatékos sérülttel kapcsolatban. Hivatkozott az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 96. § c) bekezdésére, valamint a mentésről szóló 5/2006. (II. 7.) EüM rendelet 2. § d) pontjában foglaltakra, továbbá a 3. § i) pontjára és az 52/2006. (XII. 28.) EüM rendelet 1. számú mellékletének 21. és 22. pontjára. Ennek alapján három törött fog és orrtörés miatt, tekintettel a két fog replantációs lehetőségére 12 órán belül, fennálltak a jogszabályi feltételei annak, hogy az ügyeletes orvos ...re szállíttassa a beteget a mentőszolgálat igénybevételével. Álláspontja szerint nem keltettek hamis látszatot akkor, amikor azt sugallták, hogy a beteget az ... intézményben nem sérülései súlyának megfelelően látták el, és hogy valójában onnan súlyos sérülésekkel engedték el. Az a beteg, illetve az olvasó szempontjából lényegtelen, hogy ez a tény a kivizsgálás hiányosságai, információhiány vagy más okból következett-e be. Az alperes szerint a felperes nem rendelkezik keresetösségi joggal a cikkel kapcsolatban, iratellenesen állapította meg az elsőfokú ítélet, hogy a felperes alperes által nem vitatott előadása szerint a kórház ügyeleti beosztása és a cikk egyes részleteinek összevetése során a kórház bármely más dolgozója is azonosíthatta a felperessel a cikkben említett orvos személyét. Az ügyeleti beosztásból ugyanis csak az állapítható meg, hogy ki az a három orvos, aki a perbeli napon ellátta az SBO Trauma ügyeletét. A számítógépen is nyilvántartott ambuláns lapon vizsgáló orvosként pedig ... alorvos neve került feltüntetésre. Utalt arra, hogy a tanúk úgy nyilatkoztak, hogy a felperesnek a kórházvédelemmel kapcsolatos tevékenysége miatt gondoltak elsősorban az ő személyére, de valójában véletlen, hogy ténylegesen a felperes is részt vett a sérült ellátásában. Elsődlegesen nem is ő, hanem a kollegája látta el a beteg sérüléseit, és adott utasítást a röntgenvizsgálat elvégzésére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg keresetösségi joga fennállását, mivel a személye egyértelműen azonosítható volt, mind a kórház dolgozói, mind pedig a szélesebb nyilvánosság számára. Az alperes fellebbezésében felsorolt tények nem befolyásolják a cikk azon állításait, amelyek való tényeket hamis színben tüntettek fel. A cikkből ugyanis nem derült ki, hogy két orvos volt érintett a betegellátásban, illetve hogy a szülők maguk nyilatkoztak úgy, hogy a gyermeknek

korábban is lazák voltak a fogai, mozogtak, azaz önkéntelenül megtévesztették az eljáró orvost, illetve az sem, hogy a szülők kérték, hogy az orvos ne tamponálja a gyermek orrát, a törést ne rögzítse és kifejezetten elutasították a beteg kórházi felvételét, másnapi ... szájsebészeti ellátását. Ezen körülmények eredményezték azt, hogy a bíróság megállapította a perben a való tények hamis színben való feltüntetését. Hangsúlyozta, hogy ..., a beteg édesanyja tanúvallomásában előadta, hogy a beteget először ellátó orvosnak említette azt, hogy fiának két foga hiányzik, és az alsó négy lóg, de többszöri bírói kérdésre is úgy nyilatkozott, hogy kitört fogról nem tett említést, illetve nem tette egyértelművé, hogy a baleset következtében lógnak a gyermek fogai. A felperessel ezeket a tényeket nem közölték, ezt is határozottan kijelentette a tanú. ... adminisztrátor szintén ezt az állítást támasztotta alá. Az alperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből nem következik az, hogy a felperesnek este 9 óra után lehetősége lett volna sürgősségi mentőszállítást rendelni ...ből ...re akkor, amikor a beteg állapota nem súlyos, életveszélyes. Nyílt törése nem volt, amputáció indokoltsága sem állt fenn, így a sürgős szükség jogszabályi fogalmának nem felelt meg a beteg állapota. Ha a megyeszékhelyen kettő mentőautó állt éjszakai mentésre rendelkezésre, nem küldhette a felperes az egyik mentőt ...re, mert így az életveszélyes sérültek szállítása, baleseti mentése nem lett volna megoldott. A mentő elküldése esetén a felperest súlyos szakmai szabályszegés miatt elmarasztalták volna. A felperes bizonyított módon többször felajánlotta a beteg kórházi felvételét a másnapi szájsebészeti ellátás biztosításával, így a szakszerű és időben történő ellátása ...ben is biztosított lett volna. A beteg szülei azonban ezt elutasították és ragaszkodtak a ...en történő ellátáshoz. Nem róható a felperes terhére, hogy a nem súlyos, életveszélyes állapotú betegnek nem biztosított mentőszállítást. A beteg szájsebészeti problémáinak ellátását másnapra, ... szájsebész útján vállalta megoldani, erről pedig a szülőket tájékoztatta, ők azonban ezt a lehetőséget elutasították. A felperes keresetösszeírás jogát tekintetében előadta, hogy a felperes munkáltatójánál számítógépes rendszer működik, amelybe az ellátás időpontjának, vagy a beteg nevének, vagy diagnózisának beírásával bármely kórházi dolgozó megtekintheti a nyújtott ellátás adatait és a betegellátást végző orvosi pecsétszámát és nevét. A kórház összes dolgozója egyértelműen tudta azonosítani a felperest, önmagában az ellátás időpontja és az osztály megjelölése mellett, vagy a diagnózis illetve sérülések betáplálása alapján. Az ügyeletes orvosok listája is nyilvánosan, több helyen megtekinthető a kórházban, ez ki van függesztve hetekig az osztályokon, így bárki, nem csak a kórházi dolgozók tekinthetik meg az ügyeletes orvos nevét. A tanúk egyébként ezt teljes mértékben alátámasztották, és egyértelműen azonosították a felperest a cikkből.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította a tényállást, arra alapított érdemi döntése is helytálló volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 253. § (4) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokai alapján.

A felperes a kereseti kérelmét a Ptk. 79. § (1) bekezdésében foglaltakra alapította. E szerint, ha valakiről napilap valótlán tényről közöl vagy híresztel, illetve való tényeket hamis színben tüntet fel, követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik,

hogyan a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A Ptk. 85. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. A Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása kimondja, hogy sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény nevének megjelölésével vagy egyéb módon utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető. Ennek megfelelően a Pp. 343. § szerint sajtó-helyreigazítási pert csak az indíthat, akire a kifogásolt közlés vonatkozik, akinek a személyét a közlemény érinti. Egységes a bírói gyakorlat ennek a kérdésnek a megítélésében, miszerint a sajtó-helyreigazítás alapjául szolgáló jogsértés megállapításához elegendő, ha szűkebb szakmai vagy érdekeltségi körben válik lehetővé a sérelmezett közleménnyel érintett személy felismerése. Jelen esetben a bizonyítási egyértelműen alátámasztotta, hogy mind szűkebb orvos-szakmai körben, mind pedig átlagos olvasói, lakossági körben felismerhetővé vált a felperes személye a cikkben közöltek folytán, így alaptalanul tette vitássá az alperes a perben a felperes keresetösségi jogát.

Az ügy érdemi felülbírálati körében a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy sajtó-helyreigazításra nem csak valótlan tényállítás, hanem a való tények hamis színben való feltüntetése is alapot ad. Így a valóságot sértheti, illetve a valóságot hamis színben tüntetheti fel az, ha valamilyen tény valamely más tényközléssel összefüggésben elhallgatnak.

Ennek megítélésénél a sérelmezett sajtóközleményt a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalásának megfelelően a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

Jelen esetben helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy valóságsértő az alperesnek az a közlési módja, hogy az objektív tényeknek megfelelő körülményeket csak részben ismertette, ugyanakkor más tényeket pedig elhallgatott. Ez eredményezte a jelen perben a helyreigazítás közzétételére kötelezését.

Tekintettel arra, hogy a perben rendelkezésre álló adatokból kitűnően a baleset napján nem volt szájsebész a kórházban, a felperes pedig felajánlotta, hogy a beteg a kórházban maradhat, majd másnapra szájsebész is ellátja a beteget, azonban a szülők ezzel nem kívántak élni, nem állítható alappal az, hogy a felperes nem a sérüléseinek megfelelően látta el a beteget, illetve nem megfelelő állapotban engedte el a sérültet a kórházból. Annak a való ténynek az elhallgatásával, hogy a szülők akaratlanul téves információt adtak a felperes fogainak állapotáról, olyan látszatot keltettek, mintha a felperes nem fordított volna kellő figyelmet a sérülések ellátására.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 97. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi feltételek nem álltak fenn ahhoz, hogy a mentővel történő betegszállítást a felperes elrendelje. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy ...en sem tartották szükségesnek a mentőszállítást.

Mindezek alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor helyreigazítás közzétételére kötelezte az alperest. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú

bíróság által elrendelt helyreigazítás szövege rendkívül nagy terjedelmű, azonban mivel ez tartalmában nem haladja meg a felperes helyreigazítási kérelmét, illetve az alperes fellebbezése sem terjedt ki annak megszövegezésére, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla nem érintette.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ában foglaltakra.

Budapest, 2008. november 27.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.
előadó bíró

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő